

Khoảng tháng 10 năm 1888, khi viên tông trú xứ Huân là Etienne Richaud vua nhà m chúc toàn quyền ít lâu, dập này triều đình Việt-Nam mua thành lôp mót ban đai diễn giao m c ông Nguýn-Văn-Mỗi i tháp tùng.

Ông Mỗi i là người vua đặc cách thăng làm tông vua, sung hành tông, trung thuộc binh bộ thung thung c mót vien Hoàng-Hữu-Triều ng. Phái đoàn có nghìn vua tông chúc, liên lôc, đanh ngày đem vàng bạc châu báu, cua hiến vua tông, sang chúc mừng quan tân toàn quyền Pháp tông Viêt-Nam. Nhân tiễn, dập này Hoàng-Thái-Hữu Tông-Dũ cũng gửi hai viên ngọc Nhàn Ý làm quà tông ngự i khách vien phong.

Bên ni sông là kinh thành của vua Đặng-Khánh, bộ bên kia có tòa tông trú xá, sô qua lô i còn phái dùng đò ngang chòng chành diễu vui. Hôm ấy chung may lô i gập mót to, gió lô n, các đê tông phim chia làm mây chúc thử đê i long đình, lôp danh sách, sôp xôp, kiêm tra, canh gác, rô i cát đốt nhieu m vui ngắn i nào viễn nay, côn thôn che đê y đem xuống thuy n, vui mà chung may mót nguy i lô t đốt nhieu viễn cũng đã quên hai viên ngọc nhàn ý.

Đến tòa thì các quan chia nhau bộng tông phim vào mà kiêm kê thi không thấy hai tráp đêng ngọc. Trong đoàn Nguýn-Hữu-Đô hối đi hối i lô i, các quan đê u sô hãi bộn chén lùi ra đê i cho Nguýn-Văn-Mỗi. Ông Mỗi i bình tĩnh, mót mót i y cho hai ngự i thê a phái vui vien kiêm tìm, ông nghĩ trong vien lô nào có kô dám ăn trộm ngọc, mót mót vào tòa thê a rông:

“Hai tráp đêng ngọc i y đê riêng mót long đình, đem xuống mót long thuy n nhàn, nhân vì mót gió nên chia tông.”

Đình thê n lô y làm lo lô ng, biết là lô i khai không thê c, may sao, lát sau nguy i thê a phái bộng ngọc đê n, các quan mót i vui mót vào tiêc, rô u tây mót i đê c khui ra, bộ i bàn mót i chê y lăng quăng, phong tông tuy khác bộ t, ngôn ngữ lô i bộ t đê ng, chêng thê y nói i đó có vui thông ngôn nào làm viễn hay không, nhàn ng có hay không thì nhàn m nhò gì, gập nhau đây, chê khách đê u

hiếu vự trí của mình nên đã dãi ngay thù tộc nhau trong tinh thần “Pháp Viết đâm huân” thíc thà tha thiết thoái mái.

Đây là một số việc nhặt, những cũng gây nhiều hấn áp, giao chiến quan quyền vua chúa, số xuất một đòn nhặt bén, cái tóc cái tết. Về sau chính ông Nguyễn-Văn-Mỗi có kể trong tết “Lô Giang Tiết Sứ.” còn lùu truyền đòn bảy giật. Ngày đó các quan hán, nô u tìm không ra thì nói sao? Ông Mỗi trả lời: “Thì tôi nhận chìm một con thuyền và đâm cho m้า gió.” Mỗi nghe vậy ai nấy trốn một kinh ngạc trống mưu toan, sốp đột to gan cưa đâm súng số.

Nguyễn-Văn-Mỗi (1858-1945) bút hiệu Tiết Cao, quê làng Niêm-Phò, huyện Quế Ng-Định, đỗu phó bàng hai lòn (năm 1885 và 1889) sau đỗ cử làm quan giáo chuyên về Hán văn song song với cõi Ngô-Đinh-Khổ làm quan giáo về Pháp văn cùng triết Khối-Định. Ngoài cuốn Lô-Giang Tiết Sứ cõi Mỗi còn là tác giật tết Viết-Nam Phong Sứ cõi nghĩa rành mách 100 câu phong dao lách sối tết thi Hùng-Bàng. Đệ nhất công danh thênh thang, sáng lòn, cõi lên tết chúc án sát tết nh Quê-Nam và rủi vự hứa vui hàm tết đâm cõi, thết gõn 90 tuổi.

Vết quên ngõ cõi Nhứt-Ý chém là một số kiêm hán hưng, nô u chung phai quá giang, phái đoàn số tránh đỗ cõi nhặt phiền toái, lòn kinh và biết đâu nhặt đó đã không sốy ra vết quên ngõ cõi. Tuy nhiên chung phai vì lý do quên ngõ cõi mà ngõi i ta mỗi rõ số ích lòn cõi a vết cõi xây cõi làm cõi ng.

Thết tết đâm lòn gì, xõa nay hự có sông có dân cõi ngõ hai bên bờ là thết hòn có cõi u. Cõi u cõi ng là rết cõi n thiết. Nó giúp ích qua lòn nhanh chóng, thuôn lòn i trong vết mõi sinh, tiết nghi. Tiết nghi mau chóng thôi, chém tình hình Viết-Nam hứ i đó mà nói ròng cõi u cõi ng còn góp phần làm tăng trết hòn kinh tết, văn hóa có lòn hứ i sốm. Dân làng giõi u có làm cõi u sốt, cõi u bê-tông, cõi u ngói...nô u nghèo làm cõi u ván đóng đinh, cõi u tre lòn lòn. Thêm chí kiêm mõi y thân cây dài cõi m xuõng nõi cõi buõc lòn i thành hình chém X rùi đù thêm mõt cây nõa bõc ngang nhặt cái giây phai gõi là cõi u khéo cao chênh vênh cũng đỗ cõi.

Khúc sông Hùng chém qua kinh thành Huân là vùng đất quan trết hòn nõi nào khác, vự i lâu dài, thành quách bên ni, vự i tòa trú xõi cõi quan đùi Pháp bên kia, vự i “nhặt bà đùi m ngoi đít vự t, lòn ông cõi ngõng đùi ròng.” thì lòn i càng cõi n có cõi u đùi tiết viết sinh hoết qua lòn hàng ngày. Nên nõi đây vự sau xuõt hòn i cây cõi u khá quan trết, khá nõi tiết đó là cõi u Trết-Tiết thì cũng chém có gì ngõ cõi nhiên.

Theo sách Cố-Đô Huân cảng a hòn giềng Thái-Văn-Kiêm thì cầu Tràng-Tiền làm từ năm Thành-Thái thứ 9 (1897) cầu dài 400 mét và số đền có tên Tràng-Tiền vì ngày trung cúng là ngày có mực xứng đúc tiền.

Nhà bến Tràng Tiền có cây đa bóng mát,
Gần bến Bến Đô có bãi cát phẳng lì

Đại-Nam Nhịt Thành Chí nói rõ herein, “Tràng Tiền Thành Kinh” ở đông nam kinh thành, bờ phía bắc thuộc về phường Đô Nhịt, tổng Phú-Xuân, huyện Hùng-Trà, bờ phía nam thuộc phường Đô Bát. Khởi làm năm Thành Thái thứ 9, cầu có sáu gian, mỗi gian 66 thước 8 tấc 5 phân; Bờ ngang 6 thước 2 tấc, trung bờ dài 401 thước mỗi tấc đòn năm Thành-Thái thứ mươi mốt xong.

Lời theo cuốn L'Empire d' Annam của capitaine Ch. Gosselin thì cầu khải công tháng 5 năm 1889 hoàn thành tháng 10 năm sau, sàn cầu lát bằng gỗ lim, ra đời chỉ sau đó 5 năm gió bão năm Thìn, ngày 14 tháng 9 năm 1904 đánh sập, thời là phong “đúc lì xi moong”!

Chỗ Đông-Ba đem ra ngoài giờ,
Cầu Tràng Tiền đúc lì xi moong!

Từ ngày “đúc lì xi moong” tháng chiều cầu sập bồn vũng đất dàng cho cư dân hai bờ đi lại thân tình, cho “em tôi qua lì xi chung làng bên” hồn phúc, nào dè nó vẫn còn nơi trôi theo vịnh nóc bờ bênh:

Cầu Tràng Tiền bờ y nhiêu năm qua lì
Khi tôi đến Thành Thái đòn nay.
Chỗ nhồng lòng bờ t hòn ai đây
Vết chí nên nơi đang tay gác t cầu.
Lý Bình.

Nhân tiễn đòn đây xin kệ mực giai thoái trong tấp hòn ký cảng Đóng-Thái-Mai ghi lì nhau:

“Một tin đồn rộn ràng, ngày cái cùu Tràng-Tiền bắc qua sông Hông, đặc biệt khi công lòn thônhэт thì lão khâm sứ, hôm bát đàu đát hòn đá móng cho công trình đã nói vui vua:

Khi nào cái cùu này gập thì nhà Bồ-Hà sẽ trù lòn nồi c An-Nam cho bờ hòn

Nào ngờ đâu, cái tròn bão năm Thìn 1904 đã xô ngã nh?p cùu đùu tiên xu?ng sông. Thì là m?y ngày sau, khi nhà vua g?p l?i Khâm-S? trong m?t bu?i l?, đã h?i ngay h?n ta: “Thì nào! Cái cùu g?p r?i đ?p!” Làm Khâm S? chỉ còn nồi c xanh m?t, c?i ngh?e, đánh tr?ng l?ng.”

Tràng-Tiền là m?t cây cùu lòn, lâu đài và nồi ti?ng ? cùu đô nồi c ta, so với cùu Long-Biên (Cùu Paul Doumer) t?i ngo?i ô Hà-N?i n?u xét v? m?t th?m ni?n nó còn là b?c dàn anh sinh tr?c tuy kh?ng dài, r?ng, b? th? b?ng. Cùu Long-Biên do h?ng Daydé&Pille xây c?t, kh?ng ph?i công ty Eiffel nh? cùu Tràng-Tiền. Cùu dài 2.500 m?t r?ng 30,6 m?t có đ?ng s?t và hai l?n đ?ng dành riêng cho khách b? hành cao kho?ng 40 m?t so với m?t nồi c sông, khánh thành ngày 26 tháng 2 năm 1902 b?ng m?t m?n trình di?n v?i chuy?n xe l?a đùu tiên ch? vua Thành-Thái, toàn quy?n Paul Doumer, vua M?ai, đ?i di?n Campuchia, Lào, Trung-Hoa...kh?i hành t? ga Hàng C? Hà-N?i sang Gia-Lâm r?i v? ...

Cùu Tràng-Tiền có cái l?i h?n cùu Long-Biên là chi?u dài v? a ph?i, l?i n?m gi?a đ?i b? dân c? đ?ng đúc, ch? có 400 th?c, n?n kh?ch b? hành đ? lo?i nh? các h?c sinh, th?y th?, k? bu?n th?ng bán b?ng có th? dùng cùu làm ph?ng ti?n di chuy?n t? o n?n m?t c?nh t?ng nh?n nh?p t?p n?p s?ng chi?u làm nh?u ng?i nh? m?i trong lòng, “? đây s?ng kh?i m? nh?n ?nh.”

Không ai tr?i c?i là nh?ng cây cùu dù hùng vĩ, dù đ?n s? , ngoài s? ích l?i thi?t th?c, nó cũng g?p ph?p làm t?ng v? đ?p thi?n nhi?n, nh? ch?ng t? có s? hòa h?p c?a thi?n nhi?n và s? ki?n t? o c?a bàn tay con ng?i. Các văn ngh? s?i, h?n ai, đ?n nh?n th?y r?o và h? d? bi?t là nh?ng v? đ?p này, n?u l?i d?ng làm b?i c?nh s? t? đ?m th?m cái l?ng m?n, cái tình t? , n?n th?...t? c là cái giá tr? n?i t?p ph?p c?a h?. Ch?ng bi?t có đ?ng v?y kh?ng mà đ?n k? lúc chia tay c? a “Chàng tu?i tr? v?n dòng hào ki?t,” cùng “Khách má h?ng,” bên cùu trong t?p ph?p Chinh-Ph? -Ng?m c?a bà Đoàn-Th?-Đ?m m? t? th?i ai nghe, ai đ?c ch? m?y câu c?ng th?y th?t là “Nhi?u n?i chu?n chuy?n” v?y đó!

Ngòi đ?p cùu nồi c trong nh? l?c

…………… Đ?ng bên cùu c? m?c c?n non

Đến đây ta sẽ mang tiếng là vô tình biết mày vì nói tui Huân mà cù kêu lõi cùu Trung-Tiền
sao chêng đêng, nhóc nhách đênn sông Hùng. Thì tênh ng coi, nêu không có sông
Hùng thì làm gì có cùu Trung-Tiền, thì Huân lõy gì đê mà hành dien là Huân đêp, Huân thê, là
non xanh nõi cùi bắc nhách tranh hả a đê, đê hêp đênn mõi ngõi tê hàng dân giê tui các vãi tài tê
phong lõu, tê ngõi đêa phêng lúc nào cũng ăn nói nhóc nhách đênn hàng du khách nhìn đâu đâu
cũng mê mõn tâm thênh:

Hết trò trong Quêng ra thi,

Thê y cô gái Huân chân đi không rôi!

Sông Hùng bắt nguên tê núi Têng-Đêng và núi Chén-Sênn đê xuêng hêp lõi tê ngã ba sông
Bêng-Lêng, quanh co trênc Cê-Thánh, núi Ngêc-Trênn đênn ngã ba Long-Hê, cùu Gia-Hê,
Bao-Vinh, Triu-Sênn, Thanh-Phêng, bênn Thái-Dêng, thành Trênn-Hêi rôi phóng ra cùa
Thuân-An têng cõng khoêng 55 dêm.

Theo mõt vãi rết có tê cách đê nói vãi Huân là hêc-giê Nguyễn-Hêng Nguyễn-Nhân-Cúc thì, ngày
xêa, không lâu lõm dêc theo bê sông Hêng cù cây hoang dêi còn nhieu, tê đêng nõi hoang sê,
hay nhêng đám đêt vêng thoai thoêi, lõng chêng, mõc lênn mõt loài hoa, hêng thêm nhè nhê gêi
là Dê-Cúc, sau này các nhà nho thích chê nghĩa đêt thêm tên Hán-Viêt Khê-Ý-Nhê.

Tê trêng Chaigneau đênn trêng Jeanne d'Arc và gõn đó đêc theo sông Hêng tê ngã ba
tòa Khâm xuêng đênn Đêp-Đá, hoa Thêu-Đêu nõi thênh thang và cũng có ngày hoa rông tràn
đêy. Hêng thêm hoa Thêu-Đêu không đêc đêu lõm Ngêi dân đêa phêng cho là hêi hêc.

Có thê vì nhêng mùi thêm rôi rác đêc đêi bê hay trên nhêng vêng đêt thoai thoêi lõng chêng
mà con sông đêc mang tên sông Hêng. Rết có thê là nhê vêy. Nhêng ai là ngêi đêt tên
“Sông Hêng” cho con sông có mùi hêng thê mõng ëy? Thêt khó trê lõi, và nguyên do mùi
thêm đó tê đêu thì mõi ngêi giêi thích mõt khac, tênn đây cũng xin ghi lõi bài thê “Hêng Giang
Hành.” Nói vãi nguên gõc danh tê “sông Thêm” cùa cùa Văn-Bình Tôn-Thêt-Lêng (1887-1951)
cõm tác lúc cù tòng sê tui tòa Khâm-Sê Huân:

Hùng Giang Hành.

Ở thàm có giang Thách Xứng Bù,
Sanh hai ngựa nỗ hù trù ch.
Hoa thàm dâm nỗi c, nỗi c trong veo,
Hèp thành “Sông Thàm” chày róc rách.
Quanh co ròng hèp dài muôn sải,
Thàm mát ruộng vỗn ghềnh vỗ i bãi.
Êm đềm theo dốc tinh Thà Thiên
Chày vỗ Thuận-An ra Đông Hồi.

Vân-Bình Tôn-Thất-Lê Ng.

Nội dung Hùng Giang Hành đính ý, từ hai bên bờ tìn thùng ngựa nỗ sông Hùng có một loài thao dã tên là Thách Xứng Bù, mặc dùi khe đá chìm dập nỗi c, toát ra hèp thành hòa tan khiết cho nỗi c sông có mù thàm nên gọi là Sông Hùng, nỗi c sông Hùng đầm mùi thàm cùa Thách Xứng Bù chày róc rách thàm mát ruộng vỗn ghềnh bãi dốc theo tinh Thà Thiên vỗ Thuận-An ra Đông-Hồi.

Trở lìi nghi vỗn, ai là người đón tên sông Hùng thì đón nay tôi cũng chà a tìm đòn tài lìu chày chòn đòn trình bùy nỗi đây, mà mong quý vỗ đòn gá, quý vỗ cao niên nêu biết vui lòng chày bùo đòn tác giò và các bùn trù đòn c hòn hòn thêm thì thút là vinh đòn, hùu ích cho vi c mang kiến thàc mìn dù hòn mìn lòn nghe có ngòi giòi thích, thày cũng hùu lý, tên sông Hùng nó đã thành hình từ qua sù cùm nhùn và sù dòn thùng nhùt cùa ngòi dân trong vùng rì i lan ròng ra tòi lúc đòn chày nhùn chính thàc khi nào không hay. Cũng nhù ta gòi sông Hùng vì nỗi c mang phù sa mìn hùng; Sông Cửu-Long vì có chín nhánh uốn khúc vòng vèo nhù chín con ròng trùc khi ra biền.

Bây giờ thì tôi chà a có cù hòn vỗ Huân đòn trùc nghiêm lìi nhùng tài lìu quý báu vỗ a đòn cùp đòn xung quanh cái tên gòi cùa sông Hùng, nhùng tôi tin sù giòi thích cùa hai vỗ Nguyán-Cúc và Tôn Thất Lê Ng đòn đòn đúng và nay viết đòn đây, thú thàc, tôi chà đang bùi hòn nhù tòi khoòng thàc gian cũ vì nhùng năm trùc 75 tôi đã đòn Huân nhùu lòn và ròt tiếc là hòn đó tôi đã không có nhùu thàc gian đòn lòn tâm, suy nghĩ vỗ chuyễn này.

Nhùng ngày công tác trong mìn đòn vỗ quân đòn tòn trù bù cùa tôi ở đó ngòi ngòi, công vi c xong ít hôm lìi trù vỗ dàng trong, đòn ròi khi hòn sù lòn vòi vàng ghi tên vòi phòng 4 sù đoàn xin chày ngòi trên máy bay C130 trù ra làm vi c vài bùa và hòn có dòn tòi Huân nhù thà, nùi đòn tiên sau khi đáp xuồng sân bay Phú-Bài hòn đó phòn nhùu là đòn chân hòn trùm tòm thàc

trong Đất-Nước, rải tảo đó mỉa ra Hòn-Điền, Quang-Trì bỗng trộc thăng bay trên phá Tam Giang hoắc bỗng đột ngột qua quỷ lò sò 1

Khi tôi i Đất-Nước xen kẽ nhau bỗng cảm thấy vui thích heo hám phõc mùi vị húng lùi tách thu dồn cõa quân đồn ch, tôi thõng rã mây anh em ra chỗ Đông-Ba (Giờ là giờ đất trung dài dài đõc theo bờ sông và ngay trước cõi trời sông.) ăn cảm thấy heo lùc mõm tôm chua, con nào con nõy còn nguyên hình thù cong cong, đõ nhõ trái đất chín, lõi còn tròn nhau sõi riêng thái nhõ, khiến chõa cảm đũa đỡ nghe hõng vĩ đõm đà, rãi vã ăn vã thõng thõc tiõng râm ran nhõ ong vĩ tõ cõa ngõõi mua kõ bán, vã ngõi mùi bánh đa nõng thõm lõng, tõi vĩ tõ tõp trên sân Thủ-Miếu bên hàng Cửu Đếnh, cùng mõy quân nhân nõm lõ hõu trõm ngõn ngang đây đó ba lô súng đõn và hàng trăm tên quân cõi lõnh khõnh khác, khi thì đánh cõi, lúc bình xõp xám trõng, chõi domino cho giõt thì giõt, thõc sõ là giõt thì giõt thõi chõi khõng phõi tõ đõ tõng vì:

Tôi i nõi đây- chõi tõn cõng,

Đõu là giõa phõ vĩn đõu sông.

Trõn-Võn-Lõ.

Một đêm trõi thõt nóng, vã tõ hành quân vĩ tõi hõu trõm, chúng tôi kiõm đõõc bõ bài tõ tõm bèn quây quõn chõi đánh chõn cõm đõ thay đõi khõng khí. Đêm õy mõy chân bài khõc thay phiên ù tõm lõo rõt vui, rõt phõn khõi, minh thì cõi trõ ra, rãi lõi cõn biõu diõn mõt màn cõõi bõ bõng vì chõi mãi mõi tõi đõõc mõt ván thì lõi xõõng bõch đõnh ra thõp hõng thành thõ thay vì lõy tiõn vĩ cõn phõi bõ ra thõm. Thõy thõ mõt ông gõc Bõc Kõi ngõi chõu ria, tõi chõm hõt chõi, chõc cũng ngõa ngáy chân tay, đõ nghõ cõm hõ mõy ván đõ tôi đõi tõm cái xõ xui!

lõ bõn đõu hõi phia tõ cõa Thủ Miếu có mõt cái giõng đá ong nõõc rõt trong và mát, đõõc biõt lúc nõo nõõc cõng đõy, khõng cõn thõ giây, cõi lõy cái nón sõt, lõi dõng chõ thành giõng bõi, cúi xuõng mõc cõng đõõc, xung quanh giõng nhõng bõi chuõi xanh um, tình cõi làm thành mõt cái màn che thõt tiõn lõi, ban ngày chúng tôi thõt ván tõm lõi đó rõt thoõi mái, kín đáo, tõnhiên...nhõng ban đêm thì sõ rõn rõt chõng mõy an toàn. Nhõu ngõõi cõn hù là, giõng õy xõa kia đõ các mõi, các o, các cung tõn mõi rõa ráy sõch sõ trõõc khi vô hõu thiêng tõ, bây giõi có nhõng đêm đang ngõ chõt nghe tiõng nõõc xõi và tiõng cõõi khõc khõch, xúc phõm tõi có thõ bõp cõi, chõt nhõn răng.

Nghe vĩy tôi khõng tin. Các bõc quõc sõc nõn nà, sõng trong nhung lõa, ăn trõng mõc trõn, sáng chiõu đõõc cõm bõng nõõc rót, lúc nõo cõng ngóng chõi chõi vinh đõõc nhõt là tin

vui: đòc vái vó đòn nhún “long chóng” cóa thi&n ho`ng...Còc bòc quúc sóc thi&n hóng vái nhún hóm róng đòn róc núy đòu quúy quún ó trong cung Khón Thói ngay sau đòn Còn-Thón gón chó cóa vua, rót xa Thó-Miúu.

Nhún mú nhún lu`nh lu`nh khao khót mong đòi thi hành nhúm vá nhú thó phói có ngá gón đòo khi đòng dòng quúy quan thói giúm tóc tróc, dò dòng sóa soún đòng thó tóc “Luút lóm hónh” rói còng trón lóng chóy thóng tói đòt núm trón long sóng múi tiún. Khi mú i viúc xong xu`nh, viún thói giúm tróc vào, lói còng ngá i cung nú vá phóng.

Ngay lóu đòo viún tóng thói giúm còng váo quú tróc long sóng chó lónh. Thói giúm còng núm bòc tó hàng tó phóm tró xu`ng. ó bên Tóu hói xóa, thói giúm chia lóam múi bòc gói là thóp thóng và đòa mút lón còng thói giúm, dù đòa cót phóng cái cóa nú, chóng còng còng tha thiút chi cái sóa đòi còng đòa núi giún, núi lo`nh gói là “Thóp thóng thó.” Só sách còng ghi.

Tóng thói giúm quú tróc long sóng yón lóng...Núu vua núi “Lóu!” tóng thói giúm só ghi róanh múch ngáy thóng tón tu` i ngá i cung nú vào mút cu`n só đòi chíúu tróng hóp sinh con còi sau núy. (Theo tài li`u cóa Vũ-Đòc Sao-Biún trong cu`n Oan Khuút ó Q.)

Núu vua núi “Lóu” vá y tóc lóà, dù ít dù nhi`u còng có đòem vua núi nói ngá i cót lói đòi khói “Khóng còn lóu.” Vá kói vua núi khóng thói chuyún gói đòa sóy ra nhú ? Vá i ngá i ta váo lóam gói nhú ? Chó thóm bòc!

Hói đòo chóa phót minh ra bao cao su. Múà ván đòi kói ho`ch hóa gia đònh thói còng đòau thónh...”ván đò” đòi vái còng bòc vua chóa. (Còc vua tri`u Nguŷn, tró vua Tó Đòc vá hóu, ngá i núo còng nhi`u con, vua Gia Long 31 con; vua Minh Múng 142 con; Thiúu Tró 40; Đòng khónh 9...) Quan tróng lóà viúc gói đòa sóy ra và chuyún sóy ra có lóam thót váng, bu`n lóng mú nhún chóng? Chó lói múi ngá i ta váo, lóam ngá i ta hói hóng đòi chó, rói đòi ngá i ta múng hót, thót váng, cóm treo múo nhún. Tâm só cóa còng núng cung phi đòa đòng giúi bóy khóa đòy đò trong “Cung Oán Ngám Khóc” cóa Ôn Nhú Hóu Nguŷn Gia Thiúu (1741-1798) nhúng chóng thóy tóc giúi đòi cóp tói đònh núy.

Mút khóc nghái lón thón thóy còng tói, nhú thó các quan thói giúm phói tróch viúc “Kính só phóng” cóa nhúa vua thón phói làm viúc ca nhúi (Ban đòem) ho`ch ca ba (Còng ban đòem, núa đòem vá sáng) và vá đòi Minh-Múng còng vá núy nhi`u phón cóc nhúc hón so vá i còng

nghiệp triều đế khác vì nhà vua có khi cao hứng biếu diễn “hoàn thành hào sỹ” tết sáu lòn mít đêm! (Nhật ký lịch giao sinh ngũ tết.)

Đêm hôm đó tôi nhặt ngang cho người bến cảng giùm rỗi, không nhận lấy lời chân bài, sau khi ra ngoài chầu rìa mây ván, bèn nhặt chú lính trôi chở ra bờ sông Hùng, dốc theo đường Trung Hùng Đèo ngay đèo:

*Sông Hùng gác sóng khuynh thành,
Đêm khuya mệt chở thuyền mà nòng nghiêng.*

Cũng như cảng hòn, nón bài thao, cảng âm phò, kinh mè xanh...ngay đèo trên sông Hùng là một nét đặc đáo của Huân. Là nóni tò mò, là niêm ao ống cảng hòn hót khách mà râu tơ phô phô xa đòn Huân. Không “đòn thân” mệt chayen lúc vui biết lạy mô kinh chayen làm quà. Câu chayen có khi cảng hòn cảng, thêm mệt mõi cho đòn đà hòn thíc tết, cho “oai” hòn thíc tết, mệt đích làm ngay ngayn thèm thuỷng quý thính giờ chởa tết chân tết chén thòn kinh “Đêm tàn bến Ngay.”

Thủyng thòn ngay đèo là phòi có ca Huân.

Riêng tôi ngay đèo bến đó chở đòn biết, đòn có cảng giác căn bến vây thôi, chở hoàn cảng không bì đòn c và không thíc hiến đòn c đúng cách như các giờ i tròn, quyến quý, quan lòn lòn bến nhiu tiết nghĩa là cảng thêm ca Huân, mệt hình thíc nghen thuỷt vòn i ca nòn, đòn đòn ch xênh phách đòn thòn thíc nhèng giờ ng ca, nhết là ca Nam nhết: Nam Cảng, Nam Bình, Nam Ai đòn y réo ròn, nòn, man mác...vòn i ròn u chè, ngaym trắng, ngâm vòn nh...mà nghe nói thú chởi tao nhã đó ròn thòn hành, nhết là vào thòn i cuộ i thòn kòn 19 đòn đây, mệt dù có thòn ca Huân đã xuôt hiến tòn thòn chúa Nguyễn-Phúc-Chu (1691-1725) trên vùng đòn mệt chiêm cảng Chiêm-Thành này.

Độc Khêng Tù viết “Nhết giờ thiên đòn chi hòa giã.” (Nhết là cái đòn u hòa cảng tròn đòn.) vì hoàn cảng không thíc thiên đòn đòn c sòng hòa hòn p âm nhết và thiên nhiên đòn thòn thíc mệt chayen cho đòn, cho đúng đòn u mệt đòn ngay đèo kinh cũng tiếc!

Suốt đêm trên con đèo nhết cảng xào lòn ng giờ a đòn bến cùng vòn chởng già chở đèo, nhết lòn i, tôi không cảng thíc mùi hòn ng cảng dòng sông phong phòn t đòn đây, gió mát cũng không, gòn xa

thấp thoáng lị mị nhè nhẹ chiếc thuyền nan bé tí teo bán chè, bán cháo cho khách ăn đêm vui
ngày đèn trai leo lét... Có thèm mùi hương đặc biệt ấy chờ tớ ra ở thuyền ngồi sông Hùng.
Chỗ này đã thu hút du khách, gòn tấp cả bờ, lòng sông rỗng, thuyền ghe nhỏ mìn nhỏ, ngay cả
đám cỏ cây hoang dã không còn níu nén cũng chẳng có hương thơm nhẹ nhàng của loài cúc
đỗ i và thết kế may cho tôi, lị nà, bợ y giờ chẳng cũng chả tớ i mùa hoa thu đâú!

Sóng chòng chành và không khí oi bức làm tôi không ngồi đ得出. Hai vò chèng chè đò cũng rì
rầm lịc đặc hoài, cuội cùng thuyền tôi còn thuyền hởi mị ra ngoài khoang cho thoáng, uống trà. Tôi
chui ra qua cửa tờ vò, hở:

- Mợ y giờ ông bà mị đi ngay?
- Ôi, già rồi, thuyền ngay chèp chèn có chi mô quan trọng.

Nghe ông già nói vầy, tôi chả biết trả lị sao thì ông lị i tiếc:
- Sẽm mai vung khách ngồi cũng rã, khác chi!
- Vày có lị dỗi i thuyền tớ i ngày chèng cùn nhà cửa sao?

Ông già cao giọng, hởi có vui kiêu ngạo:

- Có chè! Con gái tôi nó bán giổi khát trên bờ kia, tớ i vay giờ nhà trông nom bến đà chầu ngoái,
còn tôi thì bờ a vay bờ a không
- Chèc con rã ông cũng lị đó?

Tôi chèt thuyền câu hởi cùa mình hởi vô duyên, nhè nhẹ ông già chèng đỗ ý, trả lị i có vui ngồi:

- Trỗi c kia lị đó chè lị mô! Nhè nhẹ nó đi lính sập đoàn 1 đã chèt tớ i mợ y năm rã!

Tôi bờ i rã i, chèng muộn nói gì thêm. Tôi chả đón nhà cùa ông bà chè đò, không biết lị đâú,
nhè nhẹ tống tống cũng hình dung đỗi i đỗi i khái nhè thè nào. Đặt cùy lên sỏi đá. Trỗi i hành cùn
lịt mị năm...

Vày quán nồi cùa ngói góá phò, vay i chỉc đò nhè trên sông Hùng do cùp vay chèng già
lèo lái, vay i sập mặt ngói i trả cùt gia đình, gia đình bợ y mìn ng ăn, tống lai chèng có gì tống i

sáng, phún khúi. Sau mút lúc im lúng, đún lút bà chú đúl lún túng húi túi:

- Chúc thúy trong Nam múi ra?
- Thúa quú túi ngoài Búc.

Thút lú, múi lún túi Huú, có dúp túi lúi muún tú giúi thiúu túi ngúi đúng ngoài.

Sú thúc đúng ngúi đúng ngoài rúi! Mà đúng ngoài, đúng trong thì cúng rúa, cúng con Húng chúu Lúc cú khúc chi mú! Búy giú đúng ngoài đúu cún giú đúc quyún thúng thúc rau muún luúc chúm túng nhú xúa!

Rau muún rúng ruút nhú cây tre nún cún gúi là rau vút túm, nhúu chút sút, cú thú dúng lúm dúlc thúo. Tún khoa húc cúa nú là Ipomoea Aquatica Nam Búc đúu biút, đúu dúng nhú nhúng mún ún trong búa cúm búnh thúng: ún súng, súo, luúc, núu canh v...v... Vúy xin đúi đún kút luún lú chú có gúi phún biút Búc Nam, nhúng túi vún hay núi thú vú đúi là sú thút vú cúng muún nhúc nhú cho phú húp vúi hai cúu thú mà túi rút thúch

*Yêu em anh cú anh vú
Kúi chuông nhúa Hú múc phá Tam Giang.*

Hai cúu thú trún lúy ý tú cúu ca dao “Yêu em anh cúng muún vú. Sú trúng nhúa Hú sú phá Tam-Giang” trích trong bài thú dài 88 cúu cúa Tún-Đà nhan đú “Chúi Huú” trong cuún Tún-Đà Vún Văn Toàn Túp do Súng Múi in lúi ú Hoa-Kú. Chú EM ú đây trú vào xú Huú, tác giú cún thún ghi chú nhú thú. Vúng! Chú EM trong hai cúu thú Tún-Đà dúng đú chú cú đú Huú thì múnh phúi hiúu theo ý cúa tác giú. Nhúng vúi cúu ca dao, vúi tinh thún búnh dún, múc múc, chút phúc...túi nghúi nú chúng mang cúng nghúa nhú vúy. Núo biúu chúng cho mút ngúi nú, nú là “Em ngúi bún cúa múnh em” (Thú NPL), nú là Công Túng Tún Nú đang nhún núng hàng cau v...v...

Lún núy thúy cúu trú lúi chúa rõ, cú thú bú nghi là ngúi anh em phúa bún kia, húi đúi lúa sau múùa hè đúi lúa 1972 bom đún vún cún mù trúi, nún túi p:

- Thúa ông bà, túi ngúi Búc, nhúng di cú vào Nam tú 1954 vú đúng vúy, túi ú Súi-Gún múi ra múy húm nay.

Bà già rót thêm nước cho tôi rồi nói mồm hối hả y thân tình.:
- Mà thày đã vãng cảnh chùa Linh-Môn chưa? Ai ra đây cũng nên tôi, trước là phật sau là cùu duyên nở vừng bỗn. Linh-Môn thiêng lắm!

Với giọng Huân trộm bỗng dulu dàng nghe êm đềm quyến rũ, đón ánh sáng lờ mờ, bà chia sẻ rõ cung ngũ tần, trông mảnh khảnh, quý phái, mảnh dẻo, không có vẻ là người lao động “nghề pô”. Có thể biết đâu trộm đây bà chung là một nữ sinh Đặng-Khánh, “ngày ngày đi học, chiều chíu đi chui.” Và hiện thời trong căn phòng bắc nhã, cũng nhẽo trên sập gia đình vững mộc son, chén ký chung thóc cưa phỏng xã đàng hoàng. Tên tuổi bà biết đâu chung là Công-Tông Tôn Nữ v.v..

Làm cho vô tình ai thày sốt đói đâu bỗng hối hả nghiêm giặc quá khứ và hiện tại, tiếc thay cũng chung vì thời cũc, vứt đói sao đói...tôi nhỉ thời tanh, chung khám phá rỗng, thì ra có thời còn nhỉu số vui âm thầm mà cõi đõ mình vẫn chung hay, tôi nhỉ đón hai câu thời cưa Lương Quân, nghĩ bỗng giá đỗi cùa bà đúc lên cho nghe chung cũng đúng, cũng vui:

*Người coi lùu các nồng mây,
Sông Hùng núi Người đúc chung, lùc đúc.*

Tôi và có lòng rất nhỉu ngại i thích nghe giọng Huân nhỉ nhỉ, bình thường, đulu đulu...đulu sốc, đulu ngã thì xuống tháp, đulu huyễn thì lên cao, khoảng cách cao tháp này nhỉ c sĩ Phan Duy gởi là âm vui. Tôi đáp, cõi bát trống giọng Huân, nhỉng không thành công:
- Duyên nở mô chung, vui con đùm đulu rủi mồi!

Bà già không chung:

- Thời nói chi lòng rủi, cõi cõi xin đâu thay, các cõi nói tu nhân tích đúc...

Sáng hôm sau trộm dulu y tôi thuê xe ôm viếng chùa Linh-Môn.

Chùa Linh-Môn thuộc làng An-Ninh, mảnh kiến trúc lâu đời nhất ở Huân, theo sách “Ô Chau Côn Lực”, thời tiên năm 1553 vua trống chung là mảnh thao am. Với câu chuyện Bà Già Mông Áo Đen, rỗng thiêng biền lên trống, đền cùa dân đúc phỏng vui sau khi cho chúa Nguyễn Hoàng nghe khi qua đây năm Tân Sửu (1601) kêu quay là ngài đã cho xây chùa. Mảnh đền chùa có tên Thiên-Môn (hay

thật ra là Thiên Mụ) rải vải sau năm 1850 số phim húy vải trói (Thiên) nên vua Tự Đức đổi là Linh-Mụ. Tuy nhiên nay vẫn còn nhiều người gọi là Thiên-Mụ. Chùa Thiên Mụ tọa lạc trên bờ sông Hòe Ngang. Lối sông Hòe Ngang! Khúc sông này thật rộng, xa xa bờ đổi dần là gò Thủ-Çông, cây xanh bao phủ, khói tảo êm đềm, tảo nên cảnh bên ni bên nọ hữu tình.

··· Gió dìa càm trúc la đà,
··· Hơi chuông Thiên-Mụ canh gà Thủ-Xe Ngang.

Ngoài chùa có một cái tháp hình bát giác cao hơn 21 m đặt tên là tháp Phúc-Duyên gồm bảy tầng, mỗi tầng đều có tên đặt riêng. Chùa Linh-Mụ đặc biệt đón hàng ngày 14 trong 20 tháng chính của cả Đô Huân và bài thơ ca ngợi của vua Thiệu-Trị (1841-1847) đó là trong cuốn “Nguyễn Thị Thủ” nguyên văn như sau:

Thiên-Mụ Chung Thanh.

··· Cao cõi ng cõ sát tròn tòn xuyên
··· Nguyệt tòn ng thòn ng viên tòn tòn thiên
··· Bách bát hòn ng thanh tiêu bách kõt
··· Tam thiên thòn giòn tòn nh tam duyên
··· Tăng hoa ng ngõ nhõt u minh cõm
··· Liêu lòn ng dòn tiêu dòn o vòn huyòn
··· Phõt tích thánh công thùy hòn i võ
··· Thủn nhân tăng quõ phõ cai diên.

Xin mìn phép tóm sú đón ý: Chùa trên đồi cao tròn cõi sông, thõng Phõt phõng phi phúc hõu, hãy tõng kinh, lòn truõi, đánh chuông đõi thõc tõnh đõt nõõc, mang nhân lành quõ tõt khõp cõi bõ.

Ý nghĩa bài thơ đón ý tình bác ái, nhân đõo hõõng thõõng, bao dung, rõ ràng là khõu khí cõa bõc thiên tõ. Chõc chõn thõ nào “Thiên Mụ Chung Thanh” hàng ngày cũng là nhõng âm vang hõu ích nhõc nhõ, tõo nhân quõ tõt lành cho, không nhõng cõ dân kõ cõn mà còn ngân nga õnh hõõng khõp cõi bõ.

Tôi hy vọng có ngày tái ngõ Huân đõi ngõ lõi cõu Trõõng-Tiõn “Sáu vài mõõi hai nhõp”; Đõi thăm lăng tõm lòng vòng, nhõng nõi mà ngày õy chõa đõõc tõi vì thiêu an ninh, nhõng nõi mà Phõm Quõnh hõt sõc ngõi ca: “Không biõt lõi gì mà tõi đõõc cái cõm giác lõi, êm đõm, õo não, nó chõm đõm khách du quan trong cái cõnh tõch mõch u sõu này.”

Vâc cũng là đợt làm mệt chuyễn đò dốc, ngược dòng Hùng Giang, hùng lên thuyền ngược
còn gồng nhén bứt cái hùng thầm thoang thoảng cõa nõn sông, đợt nghe xao xuyến âm vang
Thiên Mộ chung thanh...và còn thót nihil điệu khác nõa mà tôi chưa có dập.

『 Ngay coi lũu các nõng mõa,
Sông Hùng núi Ngay đợt chua? Lũc đợt u.

Thẩm thoát vây mà cũng mệt chóc năm. Núi sông ngăn cách. Ông bà già chở đò cho tôi tát
túc mệt đêm chóc đã ra ngồi i thiêng cõi. Mệt “chiến hù” tấp đánh chén đêm nào giờ a sân
Thứ-Miếu, ngồi i còn, kệ mệt, phiêu bứt bỗn phõng, bứt vô âm tín. Mai sau, nõu hù duyên có
cõi hòi trại vui...lúc ngãp ngõng bõn chân vô Đài-Nội, đập i tang phõng vĩ đờ i, chóc chòng ai
là cõi nhân đón chở, chòng ai thò thò nihil bên tai: “Ôi chu choa! Lâu quá hò?”

Bây giờ mõi tõi ng tõi ng thôi, mà nghe đã ngãm ngùi chenh nihil hai câu thơ cõa
Chu-Mộ nh-Trinh:

『 ch mõi ch tiên tri lũu cung ngoai miếu,
Đập quyền đập đập ngay tâm âm.

Tùy bút cõa Nguyễn-Phú-Long.

Nhận Tin.

『 Sau khi bài tùy bút này đã phỏng bút n.

Tôi nhận đập bõn thay ngày August 14-08:

『 Tôi là NHCP chở biên tấp san Nghiêm cõa Huân, tôi Huân. Tôi vui a đập xong “Tôi ra xứ Huân.” rập thích thú và cõi mđap. Rập muôn liên lõi vui i tác gi. .

Nõu đập xin cho đập a chi...”

『 Tôi (NPL) đã phúc đáp ngay hai lõi vui i đập a chở. .
luongquan1@yahoo.com nihil không thay hòi âm.

Cám ơn và iõi mong đập cõi liên lõi vui i anh. NPL.